

Sygnatura akt *IC 834/16*

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

P., dnia 3 października 2016 r.

Sąd Rejonowy Poznań - Grunwald i Jeżyce w Poznaniu I Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Ewa Markowicz

Protokolant: Natalia Sikorska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 3 października 2016 r. w P.

sprawy z powództwa (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.

przeciwko A. K.

- o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 470,38 zł (czteryście siedemdziesiąt złotych 38/100) z ustawowymi odsetkami od 22 września 2015r. do dnia zapłaty
2. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 90,38 zł z tytułu zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 60 zł z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSR Ewa Markowicz

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie w elektronicznym postępowaniu upominawczym powódka (...) Zakład (...) z siedzibą w W. wniosła o zasądzenie od A. K. kwoty 470,38 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 22 września 2015 roku do dnia zapłaty. Ponadto powód domagał się zasądzenia od pozwanego na swoją rzecz zwrotu kosztów procesu oraz kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że dochodzi od pozwanego zapłaty za nieuregulowaną składkę z polisy ubezpieczeniowej. Pozwany zawarł z powódką umowę obowiązkowego ubezpieczenia OC w dniu 21 grudnia 2013 roku. Pozwany nie uiścił wymaganej składki ubezpieczeniowej OC za okres udzielonej mu przez powódkę ochrony ubezpieczeniowej. Na roszczenie dochodzone pozwem składają się kwoty: 397,00 zł tytułem składki ubezpieczenia OC oraz kwota 73,38 zł tytułem skapitalizowanych odsetek za okres od dnia 22 grudnia 2013 roku do 21 września 2015 roku. Pozwany wezwany do zapłaty nie uregulował zadłużenia.

Dnia 18 grudnia 2014 roku Referendarz Sądowy Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, którym zasądził od strony pozwanej na rzecz powódki roszczenie dochodzone pozwem (k. 8).

Pozwany złożył wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty wraz ze **sprzeciwem od nakazu zapłaty**, w którym wskazał, że w dniu 7 lutego 2013 roku sprzedał samochód objęty ochroną ubezpieczeniową przez powódkę (k. 12).

Postanowieniem z dnia 13 stycznia 2016 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie w następstwie ustalenia, iż pozwany w chwili doręczenia mu odpisu nakazu zapłaty nie zamieszkiwał pod adresem, na który skierowano korespondencję odrzucił wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty i na skutek wniesionego sprzeciwu i utraty mocy nakazu zapłaty w całości przekazał sprawę do rozpoznania tutejszemu Sądowi (k. 25).

W odpowiedzi na sprzeciw (k. 60-61) powódka podtrzymała swoje stanowisko w sprawie oraz podniosła, iż pozwany zawarł z nią umowę ubezpieczenia OC na okres od 21 grudnia 2011 roku do 20 grudnia 2012 roku, a następnie- na skutek jej niewypowiedzenia, została ona przedłużona na kolejne okresy, tj. od 21 grudnia 2012 roku do 20 grudnia 2013 roku i od 21 grudnia 2013 roku do 20 grudnia 2014 roku. Powódka podała, iż pozwany nie dopełnił obowiązku powiadomienia o sprzedaży samochodu.

Niniejsza sprawa była rozpoznawana w postępowaniu uproszczonym- zgodnie z art. 505¹ pkt 2 kpc.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strony łączyła umowa obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych należącego do pozwanego pojazdu marki N. (...) nr nadwozia: (...) o nr rej. (...). Umowa została zawarta na okres od dnia 21 grudnia 2011 roku do dnia 20 grudnia 2012 roku i potwierdzona polisą o nr (...). Składka została uiszczona w całości. Umowa została wznowiona automatycznie na kolejny okres od 21 grudnia 2012 roku do 20 grudnia 2013 roku Składka została opłacona przez pozwanego w całości.

okoliczność bezsporna, a nadto dowód: polisa (k. 48-49, k. 62-63), oświadczenie o przebiegu ubezpieczenia (k. 50, k. 64), kalkulacja składki (k. 51-52, k. 65-66)

W dniu 7 lutego 2013 roku pozwany sprzedał samochód objęty ochroną ubezpieczeniową OC przez pozwaną. Pozwany nie poinformował powódki o sprzedaży samochodu.

okoliczność bezsporna, a nadto dowód: umowa sprzedaży (k. 13)

W związku z brakiem wypowiedzenia umowy obowiązkowego ubezpieczenia OC w dniu 21 grudnia 2013 roku doszło do automatycznego zawarcia kolejnej umowy ubezpieczenia. Pozwana sporządziła dokument w postaci umowy nr (...), nr polisy (...), obejmującej okres od 21 grudnia 2013 roku do 20 grudnia 2014 roku. Składka wyniosła 397,00 zł.

dowód: umowa (k. 40-41)

Powódka pismem z 27 maja 2015 roku wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 460,03 zł tytułem zadłużenia wynikającego z umowy nr (...) w terminie do dnia 1 czerwca 2015 roku. Wezwanie pozostało bezskuteczne.

okoliczność bezsporna, a nadto dowód: pismo z 27.5.2015r. (k. 42)

Sąd oparł swe ustalenia wyłącznie na podstawie dowodów zawnioskowanych przez strony, w tym na dołączonych do akt sprawy przez strony dokumentach prywatnych i urzędowych.

Należy wskazać, iż dokumenty prywatne stanowią tylko dowód tego, że osoba, która je podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie – art. 245 kodeksu postępowania cywilnego.

Zebranych w sprawie dokumentom prywatnym Sąd dał wiarę w całości. Dokumenty te nie były kwestionowane przez pozwaną, niemniej pozwana zakwestionowała zasadność roszczenia. Zauważyć należy, iż powyższe dokumenty, mimo iż nie zostały zakwestionowane przez pozwaną, to stanowią tylko dowód, że osoba, które je podpisała złożyła oświadczenie w nich zawarte. Nie stanowią natomiast dowodu na istnienie wierzytelności.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się zasadne.

Stwierdzić należy, że w niniejszej sprawie okolicznością sporną było, czy pozwany mimo sprzedaży samochodu w dniu 7 lutego 2013 roku nadal miał zobowiązanie wobec powódki z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza tego pojazdu.

Pozwany nie kwestionował tego, że zawarł z pozwaną umowę ubezpieczenia OC za okres od 20 grudnia 2011 roku do 21 grudnia 2012 roku i na kolejny rok, ani nie kwestionował także samej wysokości dochodzonej pozwem składki ubezpieczenia.

Powódka dochodziła niniejszego roszczenia tytułem kontynuacji ubezpieczenia, tj. umowy zawartej na okres od 20 grudnia 2013 roku do 21 grudnia 2014 roku.

Wskazać należy, że ze względu na podstawę faktyczną powództwa roszczenie powoda winno być rozpatrywane na podstawie regulacji ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. z 2003 r. Nr 124, poz. 1152 ze zm.) - dalej ustawa OC.

W myśl art. 28 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych (...), jeżeli posiadacz pojazdu mechanicznego nie później niż na jeden dzień przed upływem okresu 12 miesięcy, na który umowa ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych została zawarta nie powiadomi na piśmie zakładu ubezpieczeń o jej wypowiedzeniu, uważa się, że została zawarta następną umową na kolejne 12 miesięcy. Dochodzi zatem do przedłużenia stosunku ubezpieczeniowego z mocy ustawy. Posiadacz pojazdu powinien to zrobić najpóźniej w dniu poprzedzającym upływ okresu ubezpieczenia, składając stosowne oświadczenie wyrażające wolę niezawierania kolejnej umowy, zwane wypowiedzeniem. Jeśli tego nie uczyni, przez następne 12 miesięcy jest zobligowany do zapłacenia składki z tytułu ochrony świadczonej przez dotychczasowy zakład ubezpieczeń.

W myśl art. 32 ust. 1 wyżej cytowanej ustawy, posiadacz pojazdu mechanicznego, który przeniósł prawo własności tego pojazdu, jest obowiązany do przekazania posiadaczowi, na którego przeniesiono prawo własności pojazdu, potwierdzenia zawarcia umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych oraz do powiadomienia na piśmie zakładu ubezpieczeń, w terminie 14 dni od dnia przeniesienia prawa własności pojazdu, o fakcie przeniesienia prawa własności tego pojazdu i o danych posiadacza, na którego przeniesiono prawo własności pojazdu.

Posiadacz pojazdu mechanicznego, na którego przeniesiono prawo własności pojazdu ponosi odpowiedzialność wobec zakładu ubezpieczeń za zapłatę składki należnej za okres od dnia, w którym nastąpiło przeniesienie na niego prawa własności pojazdu. Posiadacz pojazdu mechanicznego, który przeniósł prawo własności tego pojazdu, ponosi solidarną odpowiedzialność z posiadaczem pojazdu, na którego przeniesiono prawo własności pojazdu, za zapłatę składki należnej zakładowi ubezpieczeń za okres od dnia przeniesienia prawa własności do dnia powiadomienia przez niego zakładu ubezpieczeń o okolicznościach, o których mowa w ust. 1 (ust. 4).

W interesie zbywcy jest jak najszybsze powiadomienie zakładu ubezpieczeń o przeniesieniu posiadania na nabywcę. Wyznacza ono okres, w którym odpowiedzialność z tytułu zapłaty składki ubezpieczeniowej ciąży na zbywcy i nabywcy solidarnie. Zgodnie z zasadą solidarności (art. 366 i n. k.c.) zakład ubezpieczeń jako wierzyciel decyduje, od którego dłużnika żąda spełnienia świadczenia.

Wobec zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego stwierdzić należy, że pozwany nie powiadomił powódki o sprzedaży przedmiotowego samochodu, z uwagi na co doszło do przedłużenia umowy obowiązkowego ubezpieczenia OC na kolejny okres, za który powódka domaga się zapłaty.

Należy zatem uznać, że przedmiotowa umowa obowiązkowego ubezpieczenia OC nie została wypowiedziana przez pozwanego, co spowodowało jej przedłużenie na kolejny okres, a zatem powódce przysługuje wobec pozwanego roszczenie wskazywane w pozwie.

Z uwagi na powyższe Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 470,38 zł wraz z ustawowymi odsetkami od 22 września 2015 roku do dnia zapłaty (pkt 1 wyroku).

O roszczeniu odsetkowym Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 kc.

W pkt 2 wyroku Sąd orzekł o kosztach postępowania zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy wyrażoną w art. 98 § 1 kpc i § 6 pkt 3 mającego zastosowanie w niniejszej sprawie Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz. U. z dnia 3 października 2002 r. z późn. zm.), zgodnie z którym stawki minimalne w sprawach cywilnych, ze stosunku pracy i ubezpieczeń społecznych przy wartości przedmiotu sprawy do 500,00 zł wynoszą 60,00 zł.

Powódka wygrała proces w całości, a zatem Sąd zasądził na jej rzecz od pozwanego kwotę 90,38 zł, na którą to złożyły się: opłata sądowa od pozwu w wysokości 30,00 zł, opłata manipulacyjna dla dostawcy usług płatności 0,38 zł i 60,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

SSR Ewa Markowicz